

J. P. Nielsen: Jeg maa bestemt protestere imod, at der, da Repræsentanter for Digelagene var herinde til Forhandling om Afvandingen — i 1925 var det vel —, blev sagt til dem, at Optrækningsmaaden skulde være en anden, end den var i den øvrige Del af Danmark. Det blev der ikke. Man gennemgik dengang hele den Ordning, der eksisterede for Danmark, for dem, og derefter gik de hjem og foretog Afstemning om, hvorvidt de vilde have Marsken afvandet.

Maa jeg saa sige til det ærede Medlem Hr. Schmidt, at det vist i første Instans er dem, der bor dernede, de 4 Mill. Kr. kommer til gode; de faar deres Jord afvandet, faar bedre Dyrkningsforhold, Udstykningsmuligheder for Salg af Parceller, og jeg haaber, de vil benytte sig af det. Der er ikke stor Tendens til det i Øjeblikket. Det er jo i første Instans dem, den lille Kreds af Mennesker, som har faaet deres Jord ordnet, faaet Vandet af den, som har faaet skænket et Beløb paa 4 Mill. Kr. fra Staten.

Over for de ærede Medlemmer Hr. Jørgen Gram og Hr. Schmidt maa jeg sige, at jeg forstaar lige saa lidt som min Partifælle det ærede Medlem Hr. Hinrichsen denne fortsatte Tale, særlig fra Venstres Side, om, at vi skal have Særlovgivning i Sønderjylland. Man protesterede fra den Side imod, at Skattelovgivningen skulde være den samme, man har protesteret med Hensyn til Jordlovgivningen, og det lykkedes i sin Tid med Hensyn til Udstykningen af Præstegaardsjorden at forhindre, at Forholdene i Sønderjylland blev bragt i Overensstemmelse med Forholdene i den øvrige Del af Landet. Det er vel ikke Venstres Mening, at der skal skabes en Særlovgivning for Sønderjylland, væsensforskellig fra Lovgivningen i den øvrige Del af Danmark? Det kunde næsten tyde paa det, for hver Gang der er Tale om at bringe Forholdene i Nordslesvig i Overensstemmelse med Forholdene i den øvrige Del af Danmark, saa protesteres der fra Venstres Side.

Det lød morderlig grinagtigt, naar det ærede Medlem Hr. Schmidt, der som bekendt tilhører det nationalsocialistiske Parti, talte om det fordærlige ved Statsforvaltning. Det ærede Medlem føler sig jo knyttet til vort store Naboland Tyskland, og dernede er der, saa vidt mig bekendt — jeg kender jo da en Del til det —, Statsforvaltning over det hele, Selvstyre eksisterer slet ikke. En saadan Ordning er vi ikke tilbøjelige til at acceptere heroppe, men det er jo rigtigt, som den højtærede

Landbrugsminister har sagt, at saaledes som det er gaaet med Afvandingen af Marsken, med de mægtige Beløb, der efterhaanden er bundet dernede, og hvoraf Staten skulde have $\frac{1}{3}$ tilbage, er det fuldt ud forsvarligt, at Optrækningen sker paa en betryggende Maade gennem Statens Repræsentant, nemlig gennem Amtstuen.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen kommer til at finde sig i, at naar der kommer Forslag om nye Love, hvorved vi mener at blive uretfærdigt behandlet — som f. Eks. ved Skattelovgivningen, hvor den Ordning, vi havde hidtil, forekom os mere ligelig og mindre uretfærdig —, vil vi ogsaa i Fremtiden ligesom i dette Tilfælde protestere imod, at vi skal have samme ulige, uretfærdige Vilkaar, som Landbruget har i det øvrige Land. Og det samme gælder med Hensyn til dette principielle Tilfælde. Det er et principielt Spørgsmaal for os. Vi mener, at Decentralisation, Styret lagt ud i Befolkningens Haand, er bedre end Centralisation, Embedsmands- og Kontorstyre. Det er ud fra dette Synspunkt, vi har ført denne Diskussion.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jeg advarer imod at komme ind paa Spørgsmaal, der ikke vedrører den foreliggende Sag.

J. P. Nielsen: Naar det er et principielt Standpunkt, det ærede Medlem her fremfører, hvorfor i al Verden har det ærede Medlem saa ikke stillet Ændringsforslag? Det forstaar jeg ikke. Det har jeg altid gjort. Jeg har i mange af de Aar, jeg har haft den Fornøjelse at være herinde, tilhørt Oppositionen, og har jeg haft et principielt Standpunkt, har jeg altid givet det Udtryk gennem Ændringsforslag, det har jeg altid fundet var det eneste rigtige.

Maa jeg sige over for Paastanden om uretfærdig Behandling af Landbruget i Sønderjylland: bare Arbejderbefolkningen og de andre Befolkningslag dernede var blevet behandlet lige saa kulant og honorabelt som Landbruget! Den Udjævning, der skete ved den sidste Skatteordning, bestod jo bare deri, at medens vi hidtil har betalt de Skatter, som Landmændene skulde